

perfil humà

Josepa Massip

El perfil humà d'aquest mes s'ha de situar a la Plana. Ella la Josepa és una dona que parla i parla, li agrada tan com -diu- s'estima a la Plana. Ella marxa una mica de tot molte. Li agrada el futbol, com a passió, i fins i tot és una gran jugadora. Des del forn de pa ha viscut llargues hores amb els problemes del veïnat d'un nucli que té encara moltes mancances, però que no és mancat de companyonia i solidaritat. Ella s'autocanomena "l'altra andalusana", ella és polèmica per la sinceritat amb que deixa anar les coses, ella és la pastissera i alhora una mica també la mare de La Plana.

"Nosaltres tenies aquesta finca, i feiem de pagesos, cuidaven les gallines i els pollets, teníem bestiar. Feiem també, doncs de, grangers en aquesta zona que ni deien Mas Colça. Això va ser l'any 59, el meu marit, Joan Pujol Ferré i jo, que veníem de Vilanova ens vam instal·lar aquí, i vam pensar al cap d'uns anys que potser podríem aparcel·lar la finca.

En aquella època s'estava fent gan Salou, i hi havia molta gent que treballava a les obres que no tenia ni lloc per a viure. Aquí a l'altre costat de carretera -senyala amb el braç en direcció cap a Reus- ja hi havia les parcel·les Montserrat, però allí la gent ja no hi cabia, vivíem molt apretats. I vam pensar que també aquí hi podíem viure, sí, perquè fins i tot hi havia gent que ens ho desanava".

U.M.: Quins eren els preus que fixaveu pels terrenys, no feia això que la gent us veïés com estranya?

J.M.: "Mireu, aquí feien pagar a "plaços" de dues-centes pessetes cada mes, i el preu de les parcel·les eren en un inici de dotze mil cin-centes per solars de 113 m², és clar que després es van anar pujant. La gent però no s'ha mirat mai amb ulls estranys perquè sempre heu intentat donar el màxim de facilitats perquè es poguessin acomodar. Els preus eren assequibles i el tracte sempre ha estat d'allò més bé, perquè jo soc franca i sempre que hi han hagut problemes ens hem ajudat els uns als altres. S'ha intentat arranjar el que estava a la nostre mà, i no ens hem desvinculat mai de La Plana, i això ho pot certificar el veïnat".

Josepa Massip té un braç trencat, es va lesionar al partit inaugural del Camp de futbol de La Plana, per Sant Joan. Du pantalons texans i una caçadora que li protegeix el braç envenat. Tot i que només té un braç lliure, aquest li serveix per donar més credibilitat a allò que diu. Mentre anes xerrant davant del forn de pa, molta gent li pregunta epl seu braç accidentat i per la seva salut: "Mira veïcor". El seu parlar s'articula a base de sentències i sempre deixa seguritat en cada resposta.

"Aquí tenim molts problemes, i jo els he viscut tots, ara t'explicaré els maldecaps que vas passar amb el pouet del Molinet, perquè realment allí no s'ho pot creure ningú. Ni havia un pou, lo "menos" feia cent anys a l'entrar a la carretera, al caminal, que era del ditzós molinet de Reus. Aquell pou feia...[ens apana amb la vista]...sí molt més alt que vosaltres, prou... doncs, resulta que quan el pouet

es sobreixia tota la substància se n'anava cap al camí i allà era intransitable. Amb un ajuntament dels passats ens van dir que si no ho treien ells, ja ho podíem treure ells. Caram quan vaig sentir això! Va venir una màquina i anava a passar de llarg, doncs vam organitzar una comitiva i les dones del poble ens en vam anar cap al pouet i el vam tirar a terra a cop de pic i pala. Després ja vam venir a tapar-lo però si no hi arribes a anar la gent d'aquí encara hi seria.

De problemes similars se n'han trobat molts, aquell forn de pa, que ve a ser el centre de reunió, ha vist també els problemes de les clavegueres, l'aigua, el parvulari, el camí...

"Amb la telefònica també ens vullen jugar una mala passada. El camí s'havia d'eixamplar i els de "telefonos" m'hi vullen posar una pila de pals per donar l'efia al veí. Naltros vam dir que ni hablar, toc de campana, i tots cap al camí. Van haver de marxar els de la telefònica amb els seus pals i a la llarga el camí es va fer més gran.

No tot són desgràcies, també hi han hagut els moments bons pel nostre perfil del mes, a La Plana.

Quin és l'ambient que es viu aquí a La Plana?

"Jo hi estic molt a gust, i la gent es porta mol bé, són nobles Com us he dit abans, aquí hi ha molta solidaritat. Passa alguna cosa greu amb algú, doncs, Badaboon tots a córrer a veure si es pot arreglar. A vegades hi ha baralles però, només segons qui, perquè per norma la gent es comprèn i

les realcions són molt bones.

Jo com que tinc el forn des del 69, doncs sempre ho sé tot, perquè les dones es vene a explicar les penes. Mira, passeu que veureu el forn - la temperatura és sensible ment més alta entre els sacs de farina i l'olor del pa torradet- Aquí hi torren de tot, pebrots, sardines, patates, i tot sense cobrar. A l'hivern dono brases per set o vuit brassers, de bon matí. I que hi vols fer, si fa fret i no ténen estufa.

Am els pebrots, les vegades que s'arriben a cremar dintre sense que moltes vegades se'n recordin ni de venir a buscar-los. Jo, ja els hi dic, posseu-hi el ,que vulgueu, però doones cuideu-se'n valtors dels pebrots que jo altra feina tinc. Que ho digui el Juan Torres, que sempre ha treballat aquí.

Juan s'aixuga les mans plenes de farina amb el davantal, i diu que sí a tots els exemples que ens explica la senyora Massip.

"Moltes vegades dono consells a qui me'n demana i sóc jo qui més en necessita, però com que hi ha aplegi"

L'altra andalusa ens explica també que l'església de Sant Joan la va venir a inaugurat el bisbe Pont i Sol, i ella en va donar la meitat de l'edifici, a més d'una escultura de sant Joan feta per un professor de la laboral.

"El primer mossèn que va venir a dir missa aquí va ser el Creus,

quan era a Vila-seca, i que ho feia aquí al magatren de la farina, i la missa del gall la feien al pastador. Després va venir l'Assens de Salou."

Adolorida pel braç trencat, recorda amb il·lusió els primers anys de La Plana, i manifesta orgullosa que sempre ha organitzat per Sant Joan les curses de cintes i que ella dona les medalles de premi, i coca, i xampeny per tothos, i una orquestreta. Ara ja ho organitza l'associació de veïns, però la coca de Sant Joan l'el·labora jo"

La jugadora de futbol es va trencar el braç al partit entre solteres i casades, això però també ajuda a tenir més elements per satisfer el seu sentiment: "he estat la primera lesionada del camp de futbol, he,he,he.Va ser una llàstima perquè no vaig poder ajudar a guanyar i les casades van perdre per quatre a tres, que si no..."

La canalla juga pels carrers, i la brigada desmonta l'entaulat de la festa de Sant Joan, que és festa major" perquè maitors feien verbena a la primària, i ara s'ha quedat."

Marxen i deixen arriera la pols dels carrers, cares sorpreses, i nois que riuen,és La Plana i al Juny ja fa calor. Deixen arriera a Josepa, davant del seu forn de pa, amb els veïns, aquesta dona que ens delat:"Jo he parit quatre fills i un poble". Així de clar, tal com sona.

GUIA D'EXPOSICIONS A LA TORRE VELLA. ESTIU 84

- Juny Del 16 al 24 TREBALLS FRATER.NALALS DE REUS.
Del 16 a l'ide juliol MOSTRA DEL PATRIMONI MUNICIPAL
Del 16 a l'1 de juliol TALLER D'EXPRESSIO PLÀSTICA TORRE VELLA.
Del 25 a l'1 de juliol MARIALLUTSA BARRA NOGUERA
Juliol Del 3 al 15 XAVIER VILARÓ (Fotografia)
FILELLA - GARCIA MARTORELL - BRANCHAT
OFICIS ARTESANS DE LA CIUTAT (Marta Povo)
Del 17 al 31 CERNICA DE TALLAVERA DE LAREINA.
Agost Del 3 al 15 ANTONI CUMELLA (Ceràmica)
CREUS SEGURA
Del 17 al 30 JOSEP GUINOVAR
BRUNO GALLART (Escultura)

- Setembre De l'1 al 14 MARIA ROMERO (Tapés)
SALVADOR JUANPERE
Del 7 al 15 TAPIES (Cartells)
Del 15 al 30 FRANCESC TODD (retrospectiva)
JUNCOSA ROSELLO

pelleteria
MESTRAL.
BEN AVIAT REBAIXES!!!
VILA-SECA

SANTIAGO RUSIÑOL, 1
TELF.: 38 43 82

VINGUI A VEURE L'ULTIMA MODA
EN CALÇAT !!!

BOUTIQUE
SCARABAT
SALOU
CANDRIES - PORT

SALVADO
Hostal - Restaurante
Salón para Bodas y Banquetes

Plaza Iglesia, 4
Tel. 381191

VILA-SECA I SALOU

bazar **VANESA**
Avda. Virgen Montserrat, 2

HAS VISTO SUS PRECIOS ?
HABRA QUE VERLOS !!!
YO VOY AHORA MISMO !!!

ASISA
SERVICIO PERMANENTE DE URGENCIAS A DOMICILIO
Tel. 380426
LAS 24 H